

Men der er i Forbindelse dermed et Spørgsmaal, jeg gerne vilde henstille til den højtærede Landbrugsminister. Jeg er ikke ganske sikker paa, hvorledes Loven skal forstaas. Det er vel Mening, at samtidig med, at denne Lov træder i Kraft, gaar det Beløb ud af Finansloven, som hidtil har været til Raadighed for Landbrugsministeren. I saa Fald vil jeg henstille, om ikke dette ny Lovforslag maatte forstaas saaledes, at det ikke skulde være Landbrugsministeren forment, i alt Fald i et Aar eller to, at yde Laan paa de gamle Vilkaar af det Beløb, her stilles til Raadighed. Det er nemlig saaledes, at der i det forløbne Aar har foreligget en lang Række Begæringer om saadanne Laan, som ikke have kunnet efterkommes, og da det altsaa er Bevis for, at der er en Del Kommuner omkring i Landet, som ere villige til at paatage sig denne Garanti, hvis Bestemmelsen derom endnu er i Kraft, vilde det, synes jeg, være rimeligt, at man sagde til disse Kommuner: Ja vel, I kunne faa Laan ud af det Beløb, som staaar til Raadighed, inden for de Grænser, hvor vi overhovedet kunne tildele jer Laan, men I maa naturligvis finde jer i at fyldestgøre de Fordringer, som ere stillede hidtil, og som fremdeles maa stilles, nemlig at Kommunerne svare for det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der nok er enkelte af de Fiskerbyer eller Fiskerassosiationer, der med stort Besvær have formaaget deres Kommuner til at give Tilsagn om at garantere for et saadant Laan, som ville føle sig brøstholdne, hvis det nu skulde vise sig, at disse besværlige Forhandlinger skulde føre til intet, fordi man nu ikke mere kunde faa noget Laan af den Beskaffenhed. Men det er dog en Henstilling af ret underordnet Betydning, som jeg ikke tillægger synderlig stor Vægt.

Det, der for mig er Hovedsagen, er, at der saa vidt muligt stilles tilstrækkelige Midler til den højtærede Landbrugsministers Raadighed til at kunne efterkomme de Begæringer, der sikkert i stort Maal ville indtræffe Tid efter anden fra alle Fiskerlejer om Laan til Laaneforeninger. Det er efter min Mening den største Gavn, Forslaget vil komme til at gøre. Jeg er ikke i Tvivl om, at det ogsaa vil gøre Gavn, naar Talen er om at laane ud til Anskaffelse af ny Fartøjer. Men det, der i Øjeblikket er mest Trang til, og det, der er mest Stemning for at erholde, er mekanisk Drivkraft, Motorer til de aabne Baade, og det er efter min Formening en saare fornuftig Foranstaltning at udlaane

det Beløb, som dertil kræves, under Fiskernes eller en vis Association af Fiskeres egen solidariske Ansvarlighed, fordi man derved vænner Fiskerne til at betragte sig som hørende sammen paa en saadan Maade, at de maa føre Kontrol med hverandre indbyrdes. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at det er i Almindelighed den eneste effektive Kontrol, der overhovedet kan føres, navnlig med Hensyn til Laan til Anskaffelse af egentlige Fiskeriredskaber, Garnredskaber og den Slags Ting, som hurtig slides op og for-gaa. Det er ganske utænkeligt, at Staten kunde paatage sig at føre Kontrol med, at der vedblivende er Pantessikkerhed i disse Redskaber — det kunne i Virkeligheden kun Fiskerne selv. Derfor er det absolut forstandigt at benytte Kravet om det solidariske Ansvar, som Fiskerne ikke behøve at være bange for, og som de vistnok ogsaa efterhaanden ret villig ville underordne sig, saa snart de have faaet Tid til at tænke lidt grundigt over, hvorledes Systemet kommer til at virke.

Det er fra anden Side, dels i Salen og dels udenfor, ytret, at de Afdragsfrister, Loven sætter, skulde være for korte. Ja, vel ere de korte. Men de maa ifølge Sagens Natur nødvendigvis være korte. Ikke alene for de Laan, som ydes til Anskaffelse af selve Fiskeriredskaberne — Redskaber, som vi alle vide slides op i Løbet af to eller tre Aar —, maa Fristerne nødvendigvis være korte, men ogsaa for saadanne Laan, som ydes til Anskaffelse af Motorer til de aabne Baade, bør der være ret korte Frister, fordi et saadant lille Spilleværk, som ikke altid kan forudsættes at blive undergivet den allerfineste Behandling, ikke vil vare i ret mange Aar eller ikke vil bevare sin Værdi ret længe. Der bør derfor ogsaa paa saadanne Laan ydes saa betydelige Afdrag, at hele Afdragsfristen ikke bliver for lang. Det ville Fiskerne ikke en Gang selv være tjente med. Da disse, som sagt, ville komme til at hæfte gensidig for hverandres Laan, er det ogsaa i deres Interesse, at der bliver sat bestemte Regler, hvorved Afdragsfristerne blive saa korte, som det er for-svarligt.

Der er ligeledes i Dag af den første ærede Taler udtalt en Formodning om, at det kunde være vanskeligt at samle 50 Fiskere i en enkelt Forening. Det er ikke umuligt, at det kan være noget besværligt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det til at begynde med neppe vil være muligt i en saadan Forening at samle Fiskere fra et